

УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИМИ ЗМІНАМИ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Кузнецова А. В., студентка 7 курсу ЦДЗН

Кондратенко Н. О., д-р екон. наук, проф. каф. Менеджменту і публічного адміністрування

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Ефективне управління організаційно-економічними змінами на промисловому підприємстві є найголовнішою засадою його виживання в майбутньому, саме тому вибір та обґрунтування напрямів забезпечення управління змінами на підприємстві є найважливішими завданнями керівництва. Якщо при розробці управлінського рішення менеджери не спрогнозують точну стратегію змін підприємства, нормативи конкурентоспроможності майбутньої продукції, зміну складових внутрішнього та зовнішнього середовища, то завтра воно може опинитися на грані банкрутства.

Управління є однією з форм виробничих відносин, що супроводжує процес виробництва і відображає його причинно-наслідкові зв'язки та залежності. Воно має місце там, де потрібно впливати на об'єкт або систему з метою впорядкування їх діяльності або переводу з одного стану в інший.

Теоретичні дослідження можливостей удосконалення управління через активізацію його елементів почалися на рубежі 80-х років, тому що нездатність управлінських систем упоратися з наростаючими труднощами в період післявоєнної економічної кризи привела до кризи керованості діючих підприємств. Вони здійснювалися через вивчення можливостей удосконалення механізму управління на рівні виробничого підприємства, що супроводжувалося появою «нової управлінської парадигми» [1], тобто системи поглядів, що випливають із основних ідей результатів наукових досліджень провідних учених.

Під управлінням організаційно-економічними змінами зазвичай розуміють планування та здійснення змін на підприємстві з метою мінімізації спротиву змінам та максимізації ефективності здійснення даних змін [2].

Організаційно-економічний розвиток промислового підприємства передбачає здійснення спрямованих, необоротних його якісних змін [3], обумовлених внутрішніми (між структурними складовими підприємства) і зовнішніми (між підприємством і зовнішнім середовищем) протиріччями. Проблеми, що виникають при цьому, найчастіше мають унікальний характер.

На сьогоднішній день в господарській та управлінській діяльності промислових підприємств України одним з головних завдань являється визначення проблемних ситуацій та пошук оптимальних шляхів виходу з них.

Нераціональні, неоптимальні рішення можуть призвести до втрати стійкості підприємства, банкрутства чи інших, ще більш загрозливих наслідків.

Якщо при розробці управлінського рішення менеджери не спрогнозують точну стратегію змін підприємства, нормативи конкурентоспроможності майбутньої продукції, зміну складових внутрішнього та зовнішнього середовища, то завтра воно може опинитися на грані банкрутства.

Поняття «управлінське рішення» в загальному розумінні є вибором найкращої альтернативи досягнення поставленої мети серед сукупності розроблених на основі аналізу, прогнозування та економічного обґрунтування варіантів.

Управлінське рішення у розрізі впровадження організаційно-економічних змін розробляється згідно цілям, функціям відповідного рівня ієрархії управління. У цьому контексті, визначаючи вимоги до управлінських рішень, необхідно виходити не з суб'єктивних поглядів керівника даної організації, а із принципів управління, які відображають вимоги законів та правил їх виконання в реальних умовах.

З ростом темпів НТП, розвитком інформаційних технологій, збільшенням невизначеності зовнішнього середовища на перший план виходять питання своєчасного розпізнання загроз для існування промислових підприємств, стабільності, можливостей розвитку. Вони стають критеріями оцінки ефективності системи управління, внутрішня раціональність її організації відходить на другий план, підсилюючи позиції ситуаційного підходу до управління. Внутрішня будова системи управління виробництвом розглядається як відповідь на вплив зовнішнього середовища й деяких організаційних характеристик самого підприємства, вибирається будь-яка структура управління, якщо вона забезпечує максимальне досягнення цілей.

Готовність підприємства до організаційно-економічних змін є важливою властивістю, яка забезпечує підґрунтя для реалізації ефективних перетворень. При цьому важливо досліджувати рівень готовності як в цілому, так і окремо за кожною зі складових, а саме – організаційною та економічною, що дозволить визначити певні проблемні питання у відповідній сфері та вжити ефективних заходів щодо їх запобігання. Отже оцінювання рівня готовності підприємства сприятиме підвищенню ефективності функціонування системи управління організаційно-економічними змінами на промисловому підприємстві.

Література:

1. Ансофф И. Стратегическое управление / Ансофф И. – М. : Экономика, 1989. – 519 с.
2. Найпак Д. В. Визначення впливу організаційних змін на рівень розвитку підприємства / Д. В. Найпак // Моделювання регіональної економіки : зб. наук. пр. – Івано-Франківськ : Вид. «Плай», 2011. – Випуск № 1 (17). – С. 324–332.
3. Мельник Л. Г. Методология развития: [монографія] / Мельник Л. Г. – Сумы : Университетская книга, 2005. – 604 с.